

SETMANARI CASTELLARENC

ANY III :: NUM. 130
Castellar del Vallès - 23 agost 1935

Reducció, Administració i Impremta:
Puig de la Creu, 3

Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

La Costa Brava

No fa molts dies encare que es va celebrar a Girona, una assemblea presidida pel Conseller d'Obres Públiques de la Generalitat, la qual tingué per objecte prendre acords referents a la nostra Costa Brava.

L'objecte de prendre mesures sobre aquest extraordinari paisatge i aquesta extraordinària marina del nostre país, és el de salvaguardar-la i el d'organitzar-la.

Plaques de la nostra època com el Gran Hotel «standard», model X, fet a mida de les exigències més corrompudes i més corrossives de cert sector d'una societat pocavergonyosa, àvida de cassinos i de jocs de ruleta i de capricis inconfessables, no han d'invaluar amb llur «civilització», la veritable civilització dels pobles mariners.

És clar que l'assemblea de Girona, potser no hauria previst aquest extrem d'aturar l'allau d'hàbits exòtics, «internacionals», estil Biarritz, Juan les Pins, o Miami, però té a les mans l'impedir que una empresa hotelera sense ànima, o un propietari snob, orfe de gust i pobre de sensibilitat, plantifiquin baluernes funcionals sense esperit i sense caràcter, en un recó estratègic de la nostra mai prou estimada i lloada Costa Brava.

Va a donar-se els noms de Pol (Ferran Agulló), Joaquim Ruyra, i Victor Català, a tres de les cales. No seria un contrasentit i àdhuc una ofensa en aquest noms, plantificant-hi en algunes d'aquestes cales un hotel, una piscina, un bar automàtic amb dos-cents mil reflexes de coctalera, i uns salons de te estil concurs de bellesa o film de «girls» i «gigolos», suplint el lloc a un recó que podria ésser més amable i més humà alhora, amb una casa de mariners senzills, veritablement gent de poble, amb una xarxa d'arunt l'or de la sorra, i un llagut al quíl les ones, dòcils, besarien amorosament?

Això és el que es proposa com a primer factor i regular l'organització dels nostres més bells centres turístics, que com diu molt bé l'excel·lent Rafel Benet—sols hi manca una mica més d'higiene, una mica més de polidesa i prou.

Més amunt hem fet constar la «civilització dels nostres pobles mariners i en això no hi manca res. Els nostres mariners, amb llur parla, amb llurs costums senzilles, i amb la imatge de les llurs figures i de llurs barques, ja paguen. I això ha d'ésser precisament el motiu d'atracció forastera. I suposant que la construcció de grans hotels luxosos—per amagar vergonyes—fos una cosa que anés endavant, els catalans tots no sentiríem una mena de recança per aquella Costa un temps verge?

Aquest número ha passat per la censura

VIDA MUNICIPAL

Sessió celebrada el dia 7 d'agost de 1935.—Va reunir-se l'Ajuntament sota la Presidència del Batlle senyor Josep M.ª Agustí, assistint-hi tots els senyors Consellers que formen la Corporació.

El senyor Secretari llegeix l'acta de la sessió passada i s'aprova.

Va donar-se compte d'un escrit presentat pel senyor Casanovas, Metge titular d'aquest municipi sobre el contingut del qual no es pren acord definitiu per quan cal abans reconèixer oficialment el resultat de l'assumpte de què tracta, convenint, però, parlar novament de la qüestió que tracta en la pròxima reunió.

Seguidament va donar-se compte dels serveis prestats durant la quinzena passa-

da, especialment de la comprovació de la qualitat de la llet que s'expendeix al públic, i de les relacions de bestiar sacrificat a l'escorxador, que importen un total de 1.822'90 pessetes, que s'aproven.

Va donar-se per conforme el total de pessetes 666'20 invertides en jornals per arreglar carrer, neteja escoles i setmanades als empleats municipals.

De la Comissió de Foment, s'aproven els expedients números 35, 52 i 53, autoritzant a Josep Armengol Gall, de la casa «Pont, Aurell i Armengol», per construir un edifici-fàbrica; a Bonaventura Gibernau, per obres a la seva casa i a Josep Ventura, per pintar un rètol.

De la Comissió Hisenda, un dictamen autoritzant a Ramon Martí, de l'Agència Subirachs, perquè cobri de la Hisenda

FOCUS

és el nom de l'ideal fugó a «gas-oil» olis pesats.

Consum insignificant - Una potència extraordinària - La seguretat és absoluta, desaperixent per tant el perill d'explosió
UNIC REPRESENTANT A CASTELLAR i COMARCA

M. ROVIRA Successor de J. Romeu Wera

CARRER MAJOR, 63 - Telèfon 20

5.873'53 pessetes per compte de l'Ajuntament, per concepte Patent Nacional.

Va llegir-se un escrit del carter de la població, senyor Ignasi Valls, demanant que l'Ajuntament s'interessés perquè sigui aplicat a aquesta carteria un Decret del 9 de març de 1932. Va acordar-se dirigir-se al Director General de Correos en aquest sentit.

L'Alcalde senyor Agustí, va donar una detallada explicació de l'entrevista celebrada amb la Junta de l'Associació d'Amics de les Escoles Nacionals Grup Emili Carles-Tolrà, assistint-hi també el Conseller senyor Viñas. De la mateixa, va resultar-ne després d'aclarides les interpretacions d'algunes paraules de l'escrit de dita Junta del qual va donar-se compte en la sessió del dia 10 de juliol proppassat que va modificar-se l'acord pres en aquella sessió, acceptant l'ofertament de nomenar un representant de l'Ajuntament per a col·laborar en l'obra cultural que l'esmentada Associació persegueix, havent-se designat al Regidor senyor Isidre Viñas Homet. També va parlar-se respecte la subvenció de l'Ajuntament a dita Associació, acordant-se que oportunament s'acordarà.

A proposta de la Comissió de Cultura va acordar-se subvencionar a la Comissió organitzadora de les Sardanes que es ballaran a la via pública enfront del Cafè la Rabassada, amb la quantitat de 75 pessetes, tota vegada que és un ball espectacle públic al qual poden prendre part tothom.

A les 23 hores va donar-se per acabada la sessió.

Agrupació Esportiva CASTELLAR F. C.

Diumenge, dia 25
Tarda a les 4'30

El partit decisiu del Torneig COPA VALLÈS. El millor encontre de la temporada, entre els eters rivals del Vallès:

Nacional - Castellar F. C.
(BARBARA)

NOTES DE COSTUM

TRIBUNA LLIURE

Cultura ciutadana

*Al meu amic i company
Joan Montllor i Pujal*

Un diari barceloní publicà fa pocs dies un article queixant-se de la brutícia del port de Barcelona i especialment de la part corresponent a l'Escullera, on damunt les roques i blocs de contenció dels murs, s'hi veuen una munió de paperots, restes de menjars i altres porqueries llençades pel públic que visita aquells llocs en busca de la fresca del mar. Afegia que això i altres manques de cultura cívica deien molt poc a favor del nostre poble que pateix de manca d'educació ciutadana.

El contingut de l'article em recordà, tot justament en aquests temps d'estiu, del deplorable aspecte de les rodalies de les fonts de les nostres terres que malgrat la formosor del seu paisatge i la puresa i bondat de les seves aigües, tenen els seus voltants fets uns vertaders femers de paperots, restes de viandes crues i cuites i altres porqueries deixades allí pels mateixos ciutadans i excursionistes que han anat a passar-hi unes bones estones i que han convertit aquells llocs que la Natura en fa espills de verdor i bellesa en dipòsits de brutícia.

Sembla mentida que la majoria dels que visiten les nostres fonts per a gosar dels seus llocs meravellosos i per a beure les seves puríssimes aigües mentre reposen a l'ombra dels arbres que les volten, tinguin l'ardidesa d'embrutar els seus llocs deixant-hi tota mena de porqueries, convertint com he dit, moltes fonts en femers que fan mal a la vista, omplen el nas de males olors i repugnen l'esperit. Voldria saber perquè ho fan quan és tan fàcil no fer-ho. Dintre els mateixos cistells, mocadors, coves, etc., en què n'han portat els menjars poden perfectament endur-se'n els seus restes. El mateix diré de la dolenta costum d'encendre foc vora les fonts, cosa que a més de fer lleig pot produir incendis. Els focs deuen encendre's apartats de la font, dels boscos i de la brossa i en trossos de terra ferma, que bé prou se'n troben per tot arreu. Els papers de fumar i de caramels fent-ne una petita boleta i llençant-los a l'atzar no es veuen. La costum salvatge de fer necessitats petites i grans al peu de les fonts deuria també condemnar-se.

Aquesta manca de cultura ciutadana indica l'endarreriment del nostre poble (malgrat senyalades excepcions) encara bastant poc ensenyat per a fer ús de la llibertat que Déu i les lleis li han donat i senyala el seu poc amor al pròxim, embrutant i fent malbé allò que no és seu i els

altres li deixen perquè en disfruti, cosa que segurament no farien i li sabria greu que els altres fessin si allò fos seu, com pot ésser-ho un dia. El respecte als demés i la netedat pròpia són signe d'avançament i el contrari és nota d'endarreriment en els pobles.

D'altres manques de cultura ciutadana patim. Entreu a un cafè o a qualsevol establiment públic i tenim que cridar al parlar perquè tothom parla a crits com si tots vulguessin que us informéssiu de les seves tonteries o de coses que res us importen. Entreu o sortiu d'un lloc públic, pugeu o baixeu d'un tranvia, del tren, etc. i tothom us apreta i us colpeja. Aneu per la vorera portant la dreta i els que van a l'esquerra us fan baixar al carrer. Al millor troben la vorera que passen plena de trastos o que està presa per un grup de gent estacionada sense moure's al veure-hos venir. Altres vegades troben que al vostre davant van tres o quatre o més individus junts i de costat sense deixar-vos lloc per a passar ni caminant a pas normal. Sentiu pel carrer paraules grolleres i immorals i renecs que fereixen l'orella del menys delicat. Els conductors d'autos i camions, disfruten quan els carrers són mullats, esquitxant els transeünts al no voler moderar la seva velocitat, ni

que sigui per educació. Dels balcons i finestres us tiren pols i altres porqueries a tota hora. Els carrers s'escombren tot embrutant també els vostres peus al passar. Les ràdios es fan tocar a hores que no deuen. I així, aniria citant i escrivint casos de manca de cultura ciutadana que són vertaders desconeixements del que és la llibertat vertadera i del respecte propi i als nostres conciutadans, ço és, fer tot allò que un vol sense molestar i perjudicar als demés.

La culpa no és tota del poble. Ho és dels governs i de les autoritats regionals i locals. Crec que a les escoles públiques i particulars els mestres haurien d'ensenyar al menys un curs d'ensenyament cultural i urbanitat i que les autoritats de tota mena tindrien que tenir cura a què s'observés l'apropiada sobre el concebut, dictant disposicions encaminades a què s'obeïssin i a castigar amb fortes multes i arrestos als infractors i així sinó del tot (perquè sempre hi hauria gent que volen ésser bèsties abans que persones) desapareixerien en molt aquelles anomalies i el nostre poble donaria un gran pas cap al civisme, essent digne del tot de disfrutar de les seves llibertats materials i morals de les que ara sols abusa sense quasi aprofitar-se'n per a res de bo.

La netedat és mitja vida i l'home educat pot anar per tot arreu, per això les bèsties i els salvatges viuen al mig de la porqueria i converteixen el dret de llibertat amb la força del més desvergonyit o del més fort i dolent.

JOAN B. TURULL

●● ESPORTIVES ●●

FUTBOL

RIPOLLET — 6—

CASTELLAR F. C. — 3—

Molt lamentable és aquesta derrota del Castellar en la penúltima jornada d'aquest competitiu Torneig. Unes lleus esperances del primer lloc ens resten encara; però ben contents ens podríem quedar si obtinguéssim el segon lloc, per poder disputar les eliminatòries estil «Copa Espanya», que s'han de disputar el campió i sub-campió dels grups respectius.

Poca cosa té de ressenyable aquest partit insult en extrem, on l'únic al·licient fou els constants canvis al marcador. Nou gols es lograren en aquest partit aconseguits per Montfort, (2), i Gil, (1), pel Castellar, i Arderius, (4) i Sanz, (2), pel Ripollet. El duo Pinot-Vives, foren la causa de la «debacle», jugant amb una por i reserva exemplars, fallant Vives, contínuament, pilotes fàcils en extrem, de sobres és coneguda la seva actuació, i la de Pinot, per la legió d'aficionats castellarencs que es van desplaçar a Ripollet, i van tornar defraudats. La ratlla mitja, bona i dels davanter, solament Montfort, es va salvar del desgavell, jugant Gil i Carreras, com els donava la gana. Del Ripollet, tots jugaren per guanyar i ho aconseguiren.

NOTI-SPORT

UN CENTIM i MIG

és el que gasta per hora la cuina

FOKOL

substituint per tant i amb gran avantatge el carbó, la benzina i el petroli, etc.

Funciona sense soroll, sense fum, sense pressió, sense olors desagradables.

Completament impossible tota possibilitat d'explosió i incendi.

El funcionament és per mitjà de ble, per tant desapareix tota classe de reparacions, aconseguint així una garantia absoluta.

Per informes, detalls i demostracions, dirigir-se al representant exclusiu per aquesta població:

Mateu Grau - Dr. Rovira, 3

LES LLETRES

CORPUS⁽¹⁾

Pelegrinant pels núvols de la terra,
l'embat dels vents em duu, com l'oronell,
damunt dels capitells de cada serra
per abastâ els delits dins de ma pell.

Pelegrinant he vist en cada casa
els gerricons de roses i clavells,
i un llantió fulgent com una espasa
i una gerreta amb mel pels braus donzells.

I en cada llogarret i en cada vila
de llars patriarcal fetes amb fang,
una torratxa austera que vigila
i una bandera encesa d'or i sang.

I a dins de cada cambra clara i neta
pel feinejar de mares i de fills
s'hi mou amb dolç plaer una animeta
que els guarda de vileses i perills.

Són els cabdills que estima Catalunya
i els duu en el cor com invencible escut:
Sant Jordi de cap casa ell s'allunya
mentre la Verge ens torna la salut.

Flamegen d'alegria les esposes
i salten com ocells els infants;
no hi ha en els cors cap borrisol de noses
ni cap guerrer esmola els esperons.

Reneix la joia pura en aquesta hora
que es tornen d'or els camps plens de forment
i els rius s'omplen de cantos quan la font plora
de tant que els cims l'amaren dolçament.

I els ginestars i les flors camperoles
ens duen llurs perfums dins el bon vent
i s'agenollen en les esglesioles
quan Jesús-Hòstia ha eixit triomfalment.

Un vol de campanetes fendeix l'aire
que atrapa els xisclejar dels falziots
que passen com l'abella rondinaire
i s'entaforen, esverats, pels clots.

Domassos als balcons, llum i alegria
dintre els carrers de viles i ciutats;
llençols bruyits pel sol de l'hora pia
que trenquen la tristor dels jorns nafrats.

Llençols, banderes i penons en l'aire
que llencen flams d'amor divinitzat;
altars que s'auriolen de la flaire
que en el camí de Déu hem retrobat.

I la bandera que la Pàtria arbora
dintre els records de malvestats i dols,
flameja voleiant triomfadora
al cant dels oronells i rossinyols,

i al cant dels segadors que al camp reposen
quan l'hora que s'esmuny poquet a poc
els duu la pau i en el silenci gosen
la posta d'aquest jorn encès pel foc

de l'horitzó que l'ànima extasia
i posa un mot als llavis esponjats
quan passa la Sagrada Eucaristia
i abraça els cors per l'odi aturmentats.

I he vist en el mirar de les donzelles
el fregadís d'un goig que neix polit
sota del sostre rutilant d'estrelles
i entre el perfum d'encens que ens duu la nit.

I ha entrat al Temple sant l'Hòstia divina
feta un cristall de mel als nostres ulls
i l'ànima amb finor diamantina
s'ha agenollat sense ombres ni esculls.

I he vist brollar un plor dels ulls mig closos
dels vells que amb cor encès feien bon llum
davant l'altar on els sants, delitosos,
omplien les grans naus de cèlic fum.

I en el repòs del cos que el jorn perfila
sota els estels que vetllen l'esperit,
l'ensenya de la Pàtria encar vigila;
encara el glavi sotja el nostre pit.

AMAT GOSALBES

(1) Premiada amb l'Englantina d'argent en els Jocs Florals de Santa Eulàlia de Vilapiscina (Barcelona), que es celebraren el dia 28 de juliol proppassat.

GLOSSARI

En homenatge a la vellesa i a la bellesa, en homenatge a uns germans que no perteneixen al nostre reialme, però, que ens són fidels i benèvols; en homenatge en aquest doll de poesia, calma i benaurança que d'un any a l'altre no paren un instant de gronxar-se armoniosament en el llarg de la carretera que condueix a Sabadell, crec digníssims d'un glossari i aquest vaig doncs a dedicar-los-hi.

Ells plens de verdor i joventut, ja varen veure passar l'infantesa dels més avis del nostre poble, en braços de llurs mares i encaixonats dintre una tartana sotraguejant calmosa enllà de la recta carretera del pla de la «Bruguera», quan els duien a Sabadell a trobar algun metge d'homeopatia.

Més tard, una diligència més espaiosa i democràtica, va venir a substituir la

carrinclona tartana; sigueren els cotxes jardineres, que arrestrats per quatre mules lluentes i fines—diuen els avis—que volaven, quan les menava el «Currillo». I els homenatjats d'avui ben segur que experimentaren una marcada joia, al veure allunyar-se per la carretera a un trot uníson, els passos del progrés mentre que pels conreus dels voltants, veure-hi aquells infants d'adés fets joves, treballant i cantant tot remouvant el roig terrer.

Passaren dies, mesos i anys i ells estoicament resistint la intempèrie. Veieren temporades que la carretera esdevenia planera i llisa, mentre que d'altres, plena de sots i fang o roderes fondes i plenes de pols. Però cada dia varen veure passar totes les vegades, aquella infatigable diligència.

Per fi a principis d'aquest segle, hi veieren per primera vegada passar el primer automòbil. Aleshores si que si s'haguesin pogut tirar una passa endarrera, ben

segur que ho haurien fet. Devia ésser per ells una cosa tan inexplicable...

Més tard, varen passar uns enquitranadors tots negres, i poc a poc han anat evituant-se a la vida moderna. I avui, crec que n'estan tan joiosos de viure els temps actuals, que aquests homenatjats, aquests pins grossos del pla de la «Bruguera», estenen les branques tan com els és possible, per evitar que el sol molesti aquests bòlids contemporanis i aerodinàmics, que passen per la recta carretera llençats a una velocitat de cent vint quilòmetres per hora.

MARCEL JUNCA

NOTICIARI

INCENDI D'UN BOSC

El passat diumenge, aproximadament a les dotze de la nit, es declarà un incendi al bosc de la finca anomenada «Càn Borrell» d'aquest terme municipal i lloc conegut per «Turó Puigcapçut», propietat del senyor Enric Oliver Turull. Tot seguit es dirigiren a l'esmentat lloc les Autoritats i Forces de Mossos d'Esquadra, acompanyats de diversos veïns, aconseguint dominar el foc a les quatre hores i mitja després d'haver-se iniciat, cremant-se no obstant i la ràpida intervenció, unes deu o dotze quarteres de bosc, poblat de pins joves i molta brossa, calculant-se que les pèrdues materials importen unes quatre-centes pessetes, no havent-se pogut precisar si l'incendi fou casual o intencionat, si bé és de creure lo primer.

FESTA RELIGIOSA

Diumenge passat, amb motiu de celebrar l'Església la Festa de la Minerva, acabada la missa solemne que es celebrà a la nostra Parròquia, s'organitzà la processó de la Minerva amb el Santíssim, que recorregué varis carrers de la població amb acompanyament d'orquestra i un centenar de fidels. Amb aital motiu es veieren alguns balcons endomassats i el pas de la processó fou presenciat per notable nombre de veïns.

DEL III CONCURS DE TELEFONIA

En el III concurs de Telefonia organitzat per l'Agrupació Catalana de Radioemisors, del qual en una de les nostres edicions ja havíem donat compte de què hi prenia part el nostre amic Modest Marbrás, actiu i entusiasta radioemisor que fa que la nostra població per mitjà de la seva veu, sigui coneguda, quan menys pel nom, de tot Europa entre els aficionats a la fonia, amb orgull consignem que s'ha classificat a cinquè lloc en la Classificació general de Concursants i que en la Classificació per al premi especial de Socis d'A-

grupació Catalana, ha assolit el segon lloc.

Felicitem sincerament des d'aquestes columnes a l'amic Mabras, bo i desitjant-li forces prosperitats i encoratjant-lo per tal de que segueixi perseverant en llur afició, introduint dintre la seva emisora les millors avantatges que llur reconeguda perícia li aconselli, enaltint l'aquesta faiso el bon nom i cultura del poble que hem nascut.

LA FESTA MAJOR DE SANT FELIU DEL RECO

Tal com anunciàvem en la nostra anterior edició, el passat dissabte, diumenge i el dilluns, tingué lloc a l'Agregat Sant Feliu del Recó, la seva tradicional Festa Major, constituint un vertader èxit tots els festeigs organitzats, tan pel que fa referència a les funcions religioses com a les profanes.

Ho celebrem i desitjaríem que els festeigs organitzats per la colònia estuejant d'aquells bells paratges, aconseguissin el mateix esplendor.

TROBALLA

Per la Força de Mossos d'Esquadra d'aquesta població, ha estat posat a disposició de l'Alcaldia un moneder molt vell

que fou trobat a la Carretera de Sant Llorenç prop de «Turell», el passat diumenge, el qual conté una petita quantitat amb xavalla, un clauer amb tres claus i dues participacions de la Rifa, de les quals sembla deduir-se que la persona interessada resideix a la veïna ciutat de Sabadell.

Ho fem públic per si pot arribar a coneixement de l'interessat.

PLA DE CASAMENT

En el tauler d'edictes corresponent al Jutjat Municipal, hi trobem fixat el pla de casament entre Llorenç Clermont Salvó, veí d'aquesta població i Sadurnina Martín Giménez, veïna de Sabadell.

DEFUNCIO

Dia 18. — Alfred Aldaz Demai, casat, de 48 anys.

Traslladem a tota la seva apenada família l'expressió més sincera de condol per tan irreparable pèrdua.

—CASA PER VENDRE al carrer Major, en el punt més cèntric del carrer. Una altra al Passeig, a molt bon preu, i una de nova construcció dotada d'aigua i electricitat, situada al carrer Dr. Vergés, també a bon preu. Per informes, dirigir-se al carrer del Centre, 4.

▼▼ ESPECTACLES ▼▼

CINE SONOR ATENEU

Dissabte, nit - Diumenge, tarda i nit
NOTICIARI «PARAMOUNT»

VAMPIRESAS 1933 per Dik Powell, Joan Blondell, Ginger Roger.

LOS CRIMENES DEL MUSEO per Lionel Atwill i Fay Wray.

RODEO DE POTROS SALVAJES film deportiu.

EXCELSIOR CINEMA

Dissabte, nit i diumenge, tarda i nit
SOBRE EL AZUL PACIFICO cultural
CREPUSCULO ROJO

BUSCO UN MILLONARIO per Jean Harlow i Franchot Tone.

DOS PIES QUE PARECEN TRES còmica.

ESTANC de torn per a diumenge,
Passeig, 21

FARMACIA de torn per a diumenge,
Major, 16

Per a portes, Mobles i Funerària,
recordeu sempre la FUSTERIA de
Bartomeu Gelis - Centre 25

Asria. Bancària CLARNUS

Diputació 309 entresol 1.ª (entre Bruc i Llúria)

Hores de despatx: 9 a 12 matí - Telèfon 20302

BARCELONA

Préstecs de diners i de grans capitals
en hipoteques o document privat, etc.
i sobre tota classe de finques urbanes
i rústiques, etc.

(Tramitació ràpida i reservada)

En totes les poblacions i pobles d'Espanya, es faciliten préstecs de capital en metàl·lic, des de 25.000 fins a 3.000.000 de pessetes. Amb la garantia, per al peticionari que sol·liciti el préstec, de nostra rigorosa reserva. Tipus d'interès, des del 5% anual. Pagament d'interessos, per trimestres o semestres vençuts, sense recàrrecs ni apremis. Temps de duració de les operacions de préstec, (termini de venciment), des d'un fins a 20 anys, o sigui pel número d'anys que es convingui, indistintament a curt o llarg termini, amb dret en el venciment a pròrroga o aplaçament, lliure de recàrrec i apremi, sempre i quan s'estigui al corrent de pagament d'interessos. Condicions per a la devolució del capital prestat amb facilitats i avantatges per a l'amortització voluntària, o sense ella; l'amortització voluntària pot afectar-se indistintament o conjuntament pels procediments de parcial, mixta i total.